

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221201124
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6221201124.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Stanislavy Salajovej, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpenému LEGALINK s. r. o., so sídlom Mlynské nivy 53, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 2965,84 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, pracovisko Veľký Krtíš č. k. 3Csp/79/2021-187 zo dňa 25. októbra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec, pracovisko Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 25. 10. 2022 rozhodol, že konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 800,- Eur istiny s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavuje (I. výrok). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.165,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 2965,84 Eur od 28. 11. 2018 do 08. 10. 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.865,84 Eur od 09. 10. 2021 do 29. 10. 2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.765,84 Eur od 30. 10. 2021 do 28. 01. 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.565,84 Eur od 29. 01. 2022 do 22. 02. 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.465,84 Eur od 23. 02. 2022 do 22. 03. 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.365,84 Eur od 23. 03. 2022 do 21. 04. 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.265,84 Eur od 22. 04. 2022 do 20. 05. 2022, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.165,84 Eur od 21. 05. 2022 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- Eur mesačne, splatných vždy do každého 20. dňa v mesiaci, počínajúc prvou splátkou splatnou 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod stratou výhody splátok tak, že v prípade omeškania žalovaného s plnením čo i len jednej splátky sa stane splatnou celá pohľadávka žalobcu (II. výrok). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pôvodný žalobca (D. E. F. G.) ako právny nástupca po zaniknutej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia 2.965,84 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.965,84 Eur od 28. 11. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 25. 10. 2017, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému pôžičku vo výške 3.200,- Eur. V zmluve sa žalovaný zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 81,83 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.909,80 Eur. Z dôvodu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver bol upomienkou zo dňa 28. 09. 2018 vyzvaný na úhradu dlžných

splátok a upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19. 11. 2018 veriteľ úver predčasne zosplatnil o čom žalovaného informoval Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20. 11. 2018.

3. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZoSÚ“), § 52, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 103, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“).

4. Pred otvorením pojednávania podaním doručeným súdu dňa 13. 10. 2021 (čl. 47 – 49 spisu) zobral žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 100,- Eur istiny s prislúchajúcim úrokom z omeškania ako aj s podaním, doručeným súdu dňa 10. 06. 2022 (čl. 95 - 97), v časti o zaplatenie sumy vo výške 700,- Eur istiny s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ktoré mu žalovaný uhradil po podaní žaloby. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 800,- Eur istiny s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil. Vo zvyšnej časti žalobca naďalej trval na podanej žalobe a navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 2.165,84 Eur s príslušenstvom, všetko v splátkach vo výške 100,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 3Csp/79/2021-82 zo dňa 19. 01. 2022 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila Všeobecná úverová banka, a. s., a na jej miesto do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o, z dôvodu postúpenia pohľadávky žalovaného.

5. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že zmluva o úvere zo dňa 25. 10. 2017 je zmluvou spotrebiteľskou. Vo vzťahu k žalovaným namietanému nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu poznamenal, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a ku postúpeniu pohľadávky z banky na tretí subjekt - žalobcu došlo po platnom zosplatnení úveru. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21. 12. 2021 právny predchodca žalobcu doručil žalovanému dňa 23. 12. 2021, čím sa zakladá aktívna vecnú legitímáciu žalobcu. Prvoinštančný súd zároveň nevzhliadol dôvod na vyslovenie bezúročnosti a bezoplatkovosti úveru a vysporiadal sa i s žalovaným vznesenou námietkou premlčania, pričom dospel k záveru, že žaloba, podaná na súd dňa 30. 06. 2021, bola podaná v rámci plynutia premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňom 20. 07. 2018 (od splatnosti splátky pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh).

6. Prvoinštančný súd na základe zisteného skutkového stavu priznal žalobcovi nárok na uplatnenú sumu vo výške 2.165,84 Eur. Nakoľko žalovaný po podaní žaloby uhrádzal žalobcovi istinu mesačnými splátkami, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa omeškania do zaplatenia jednotlivých súm v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. S prihliadnutím na žalovaným tvrdené osobné, rodinné a majetkové pomery mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanú istinu s príslušenstvom v mesačných splátkach (tak ako je uvedené v II. výroku rozsudku).

7. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a § 256 CSP. Mal za to, že procesný úspech žalobcu je v prejednávanej spore 100 % (vo výške 800,- Eur za zastavenie konania, ktoré zaviniel žalovaný a vo výške 2.965,84 Eur z priznanej sumy).

8. Proti výrokom II., III. rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietla a žalovanému priznáva voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

9. Odvolacie dôvody vymedzil z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Namietal, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22. 11. 2018, pričom postúpiť možno len zosplatnený úver a žalobca aktívnu legitímáciu nedisponuje. Mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný, keďže sa žalovaný dostal prvýkrát do omeškania so splátkou splatnou dňa 20. 03. 2018 a premlčacia doba tak v zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka uplynula dňa 20. 03. 2021. Žalovaný uviedol, že právny predchodca žalobcu nepostupoval v súlade s § 11 ods. 2 ZoSÚ vo vzťahu ku skúmaniu bonity klienta, pričom ide o hrubé porušenie jeho povinností,

ktorého následkom je, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne nemohol právny predchodca žalobcu v súvislosti s uvedeným požadovať jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru a nezosplatnený úver nemožno postúpiť na tretiu osobu, následkom čoho žalobca nie je aktívne legitimovaný v predmetnom spore.

10. K odvolaniu podal vyjadrenie žalobca, ktorý uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie v plnej miere stotožňuje.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP, včas podané odvolanie prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379, § 380 a § 381 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v II. a III. výroku podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 CSP zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

12. Podľa ustálenej súdnej praxe je pod pojmom aktívna vecná legitímácia potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu (žalobcovi) ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo/205/2009 zo dňa 29. 06. 2010).

13. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s.) so žalovaným uzavrel dňa 25. 10. 2017 zmluvu o pôžičke č. 7189356/8600502707, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma vo výške 3.200,- Eur. V zmluve sa žalovaný zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 81,83 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.909,80 Eur. V bode 10.2 predmetnej zmluvy je upravené oprávnenie veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver, a preto bol upozomený zo dňa 28. 09. 2018 vyzvaný na úhradu dlžných splátok a upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Doručenie uvedenej písomnosti preukazuje pripojená doručka (č.l. 18 spisu), z ktorej je zrejmé, že žalovaný si upomienku prevzal dňa 01. 10. 2018. Nakoľko žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, veriteľ úver predčasne zosplatnil, o čom žalovaného informoval podaním označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“.

14. Súd prvej inštancie vychádzajúc z tvrdení žalobcu, bez osobitného dokazovania zameraného na splnenie podmienok postúpenia pohľadávky z banky na žalobcu stanovených v § 17 ods. 1 ZoSÚ v spojení s § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách, dospel k záveru o splnení podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a tým aj podmienok na postúpenie pohľadávky banky na žalobcu. Odvolací súd udáva, že žalovaný v prvoinštančnom konaní vo vyjadrení z 18.07.2022 (č.l. 122 spisu), namieta aktívnu legitímáciu žalobcu pre porušenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., v podaní zo dňa 03.10.2022 (č.l. 170 spisu) namieta neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

15. V spotrebiteľskom spore súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti, jej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednania. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Odvolací súd v súvislosti s uvedeným odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27. 10. 2021, a to konkrétne na body 24., 30. a 31. V bode 24. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza: „V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolateľka namietala nesprávne právne posúdenie otázky týkajúcej sa doručovania písomnosti (výzvy banky dlžníka na splnenie jeho záväzku pred postúpením pohľadávky) o ktorej tvrdila, že bola žalovanému riadne doručená a žalovaný túto skutočnosť žiadnym kvalifikovaným spôsobom nepoprel (§ 151 ods. 1 v spojení s § 295 CSP).“ V bodoch 30. a 31. rozsudku ďalej konštatuje: „Dovolateľka v spore nepreukázala aktívnu vecnú legitímáciu z dôvodu nepreukázania splnenia podmienok pred postúpením pohľadávky bankou podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách na nebankový subjekt,

bez splnenia ktorých je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené a následne postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnuť aj bez námietky (z úradnej povinnosti) (R 60/2018). Zároveň aj vecnú legitimáciu súd skúma z úradnej povinnosti, ktorej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednávania. 31. Nepreukázanie písomnej výzvy právneho predchodcu žalobcu z 18. marca 2009 žalovanému pred postúpením pohľadávky, malo za následok nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na uplatnenie pohľadávky, ako aj nedostatok oprávnenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru (napr. rozhodnutie najvyššieho súdu z 28. marca 2018 sp. zn. 7 Cdo 26/2017). Uplatnený dovolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia skutkových tvrdení žalobcu o nepreukázaní splnenia osobitných podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách v spore s ochranou slabšej strany preto nebol dôvodný.“ Odvolací súd udáva, že z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/75/2020 (bod 8 odôvodnenia), vyplýva, že pokiaľ ide o pasivitu spotrebiteľa v konaní v tom smere, že tento nerozporoval/nepopieral v priebehu konania skutkové tvrdenia uvádzané žalobcom, už v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/230/2021 z 27. apríla 2022 NS SR uviedol, že „pasivita žalovaného nemôže mať automaticky za následok aplikáciu ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP, t.j. povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“ (k predmetnému porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019). Z rozhodnutia NS SR sp. 2Cdo/266/2020 (bodu 34 odôvodnenia) vyplýva, že pokiaľ ide o otázku ne/spornosti doručenia výziev (pozn. odvolacieho súdu t.j. aj rozhodných listín, napr. doručenie oznámenia o zosplatnení), keď žalovaní túto spornosť nenamietali, avšak vzhľadom na spotrebiteľsky spor danej veci túto úlohu prevzal súd, a to v zmysle § 295 CSP, teda správne sa súd zaoberal aj dôkazmi, ktoré strany nenavrhli a dospel k správne právnemu záveru, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno v podobe preukázania doručenia výziev v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

16. Na osvedčenie aktívnej vecnej legitimácie v spotrebiteľskom spore teda nestačí len tvrdiť rozhodujúce skutočnosti, medzi inými v tomto prípade doručenie oznámenia o zosplatnení úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na ich preukázanie (a tým aj preukázanie aktívnej vecnej legitimácie) je potrebné žalobcom navrhnúť a predložiť dôkazy. Odvolateľ v odvolaní okrem iného namietal, že žalobca nepreukázal doručenie listiny: Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z úverovej zmluvy, pričom postúpiť možno iba zosplatnený úver, a teda odvolateľ namietal, že žalobca nedisponuje aktívnou legitimáciou.

17. Odvolací súd udáva, že jednou z hmotnoprávných podmienok na platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ v spojení s § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka a podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je že možno postúpiť len splatnú pohľadávku. Právny účinok jednostranného adresovaného hmotnoprávneho úkonu – zosplatnenia úveru - nastáva v súlade s § 45 OZ vtedy, ak sa preukáže, že adresát mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s takýmto prejavom vôle. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v uvedenej súvislosti nie je zrejmé, či došlo k platnému zosplatneniu úveru pred postúpením žalovanej pohľadávky, a teda k platnému postúpeniu pohľadávky, resp. ako súd prvej inštancie predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky posúdil.

18. Z vyššie uvedených dôvodov tak odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v II. a III. výroku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP), pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP).

19. V ďalšom konaní súd prvej inštancie zistí skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci, zopakuje dokazovanie za účelom zistenia splnenia hmotnoprávných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ v spojení s § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka a podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, osobitne so zameraním sa na otázku preukázania doručenia vyhlásenia o predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovanému pred postúpením pohľadávky a judikatúrou k tomuto ustanoveniu (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/90/2023 zo dňa 29. 11. 2023, najmä body 11 až 14), t. j., že právny účinok adresovaného hmotnoprávneho úkonu nastáva vtedy, ak sa preukáže, že adresát mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s takýmto prejavom vôle, a to bez ohľadu na to, či sa s obsahom zásielky skutočne oboznámil. V závislosti od výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie vec znovu právne posúdi ohľadne záveru, či bola na žalobcu platne

postúpená pohľadávka uplatnená žalobou, t.j. či mu svedčí aktívna vecná legitímácia v tomto spore. Zároveň sa súd prvej inštancie vysporiada s námietkami žalovaného v odvolaní – splnenia povinnosti podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. oprávnenosťou právneho predchodcu žalobcu vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Pokiaľ ide o posúdenie námietky premlčania odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 9Cdo/245/2022.

20. O trovách prvoinstančného konania a odvolacieho konania rozhodne prvoinstančný súd v súlade s § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí vo veci samej, resp. v rozhodnutí, ktorým sa konanie pred prvoinstančným súdom skončí.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.